

Biskop Tor Singsaas, påskeandakt Adresseavisen april 2011:

Barnet og den oppstandne

“Hver gang et barn blir født, skapes verden på nytt” heter det i et ordtak. Vakkert sagt. Sant også. Et nytt menneske til jorden bærer alltid med seg håpet om at det nå har kommet en som kan bli til velsignelse for mange. Gjennom historien har mennesker skapt store forandringer med sitt liv, på godt og på vondt. Vi kan nevne navn på kvinner og menn som har brakt med seg håp, livsmot, rettferdighet, godhet, barmhjertighet til sine medmennesker. Men mange har gjort det motsatte også. Ikke skapt liv, men ødelagt det. Når en liten blir født, skapes livet om for oss som får den lille inn i familien. Det er som om nytt liv strekkes til oss gjennom barnet. Mye blir forandret, både utenfor og inni oss. Et nytt barn kaster om på gamle måter å leve på i huset. Den nye bestemmer døgnrytmen fullstendig. Den lille former om livet til foreldrene som lever tett, tett inntil. Likeså for søster og bror, tanter, onkler og venner. For ikke å snakke om for bestemor og bestefar. En befrielse å få livet slik snudd opp ned. Vi får se oss selv og hverandre på nye måter. Slikt setter livet i gang igjen.

Når et barn blir født, viser Gud oss at han fortsatt har tro på oss og jorda. Gud finner mening i å fortsette å skape her. Det ligger dypt forankret i den kristne tro at Gud skaper og skaper uavbrutt. Han avsluttet ikke ved tidenes morgen. Og vi håper inderlig at han ikke slutter med å skape raust og frodig uten opphør slik vi ser det rundt oss i vår vidunderlige vakre, men motsetningsfylte verden. Hver gang et barn blir født, har Gud vært der med sin skaperhånd og formet et nytt menneske. Å ha bevissthet om å være skapt, er grunnleggende for hvordan vi ser på oss selv som menneske og medmenneske.

Vi er ikke blitt til ved en tilfeldighet. En Skaper har formet oss, en for en. Alle er vi ønsket inn på jorden. Alle er vi ved skapelsen skjenket «en hellighet» som vi alltid bærer med oss. Vi er skapt i Guds bilde. Vi er av Gud. Vi utfordres til å forholde oss til hverandre og alt det skapte med varsomhet og respekt.

Dette gjør livet til et stort mysterium. En Annen har gitt oss livet.

Her ligger også gleden over livet gjemt. For vi elsker livet? Jeg tror Gud har lagt ned i oss kjærligheten og lengselen etter å få ta imot livet, og leve det hvert eneste øyeblikk. Han har skapt oss med et håp om at livet må overleve alt.

Våre erfaringer med døden vekker dette til live i oss.

Uten en Gud, er det ikke mulig å strekke seg forbi døden for å beholde livet.

Gud kjemper mot døden. Det gir håp.

For Gud elsker sin skapning gjennom alt. Han gir ikke opp og forlater de han har skapt. Derfor kom Jesus julenatt.

Hvilket håp knyttet seg ikke til at barnet Jesus ble født? Ingen andre har forandret verden som han. Jorda har ikke vært lik seg selv etter at han ble født.

Vi er nå midt i påskedramaet. Gud har oppgjør med døden. Vår verste fiende.

Gud gir oss grunn til å håpe på livet.

Alle trodde alt håp var ute da Jesus på Langfredag døde på korset. Nok en gang hadde døden seiret. Døden tar alt til slutt. Det er vår erfaring.

Men da Maria Magdalena møtte Jesus lys levende i hagen påskemorgen, snudde alt. Hun hadde funnet steinen rullet fra graven, og styrtet ned i byen for å alarmere disiplene som satt forskremt bortgjemt på et loft nede i Jerusalem. De løp så raskt de kunne til grava. All frykt for å lide samme skjebne som Jesus var borte. Og de fant grava tom! Bare likklærne lå igjen. Men det var Maria som først fikk møte ham i levende live etterpå i hagen. Han vandret der lykkelig og fri i soloppgangen. Døden er overvunnet.

Med Jesu oppstandelse ble livet skapt på nytt. Det hviler nå et håp over jorda om at livet skal seire. Døden har gått på sitt første tap. Og det skal bli mange, mange flere. Det nytter å kjempe mot dødskreftene i hverdagen. I møte med hverandre kan vi merke at oppstandelsens krefter er virksomme når vi gir hverandre mot til å leve.

Dypt i oss ligger håpet om at livet skal seire.

Barnet er en påminnelse om det.

Den oppstandne, Jesus Kristus likeså..

Velsignet påske.